

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an 32 eroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori neratrate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației zărilor «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Avangarda armatei române

Eri pe la ceasurile 10 anunță o știre telegrafică din Făgăraș, că avangarda armatei române va intra după amiază în gara Sibiului. Știrea se lăți în oraș cu ștefala fulgerului, punând într-o vie agitate întreg publicul românesc.

În scurtă vreme orașul e pavoazat în toată frumuseța. Ghirlande de brad, steaguri mari și mici împodobesc străzile și piețele.

La 3 ore apar călărașii din maier. Români chișeși pe cai împodobiți de sârbătoare. Străbat în ordine exemplară străzile principale ale Sibiului în ciuda multor concetățeni cari îi priveau și acum cu ochii răi.

Tot cam în aceeași vreme iese din strada Brukenthal, de azi strada «Gh. Lazăr» reuniunea meseriașilor noștri țereși și harnici — în frunte cu președintele V. Tordășianu și secretarul St. Duca și în sunetul țermecătoarelor cântării naționale și sub țălfățerea flămarilor tricolore, improvizază o splendidă defilare.

Gara și piața din fața gării geme de lume. Sunt mii de români așteptând trenul care aduce primă bătăiön al vitezei armate române. E legiuena română sub conducerea harnicului și aglului căpitan Dr. Ghita Măcelar, substitutul comandantului, fanfara legionari, corul mixt al profesorului T. Popovici, președintele statului național com. d-l Andreu Bârsean, ministrul de război Dr. St. C. Popp, ministrul finanțelor Dr. Aurel Vlad ministrul comunicațiilor Dr. R. Boilă și generalul Boier.

La orele 9 seara trenul intră în gară. Corul și fanfara cântă imnul regelui. Comandantul legii unei Dr. Gh. Ma. elar face prezentarea militară. Comandantul batalionului 10 de vânători, co'oneului Mărescu trece în revistă compania legi onarilor și în urmă se prezintă împreună cu ofițerii mai înalți ministrului de război și celorlalți miniștri. Văzându-l clocotea de urale la adresa armatei române și a Casei Domitoare.

Aici venerabilul președinte al «Asociației» d-l Andreu Bârseanu salută stăpânii de o adăncă emoțiune armata română, într-o vorbire plină de ținereșe, avânt, o vorbire de toată frumuseța. «Armata română», spune între altele, asemenea Făt-frumosului din povești de trei ori a încercat să străbată pe tărâmul celalalt pentru a desrobii frumoasa Consințană — Ardealul din stăpânirea bălaurului cu 12 capete. Acum a treia oară a biruit cu ajutorul lui Dumnezeu toată piedecile, ne-a izbăvit de stăpânirea nefirească și de acum înainte una vom fi toți români, într-o singură țară și sub o singură stăpânire. Mai bine ne

desființăm, decât să ne mai despărțim vreodată!»

Răspunde colonelul Mărescu: Regimintele românești străbat acum pentru a treia oară câmpia Șelimbărului. Acum ca izbăvitori pentru todeauna. Batalionul 10 de vânători — vine ca avangarda vitezei armatei române și aduce venind în numele libertății și dreptății, salutul vitezei și înțeleptului ei căpitan, a M. Sale Regelui Ferdinand. — (Ovații nesfârșite la adresa Casei Domitoare).

Corul și întreg publicul cântă «Deșteaptă-te Române».

În ofițerii batalionului conduși de ofițerii legiunii intră în oraș, unde în restaurantul hotelului «Bulevard» își așteaptă dîneul dat de ministrul nostru de război.

La orele 11, trenul cu batalionul român al vânătorilor pleacă mai departe spre Vințul de jos.

Doi ani

În ziarul bucureștean *Dacia*, al cărui directori sînt Al. Vlahuță și I. A. Brătucu-Voinștei, citim, despre durerile ultimilor doi ani, următoarea descriere:

Azi — în 6 Decembrie n. 1918 — se împlinesc doi ani, de când capitala țării a fost pângărită de primii pași ai dușmanului biruitor. Doi ani de suferință amară, ce până la sfârșitul vieții nu se va șterge din mintea aceluia, pe cari moartea i-a ocotit.

Pentru cei plecați, ori iadul frontului, ori prăgubia, cu întregul ei cortegiu de lipsuri și de mizerii, neconținute amenințări a pierii de gloanțe pentru unii, de molimi pentru alții, dorul de căminul părăsit, lăsat pradă năvălitorilor, și de cei rămași în urmă, dela care nu putea pătrunde nici umbra unei știri, sfâșietoarea vedenie a conștientărilor de mutilații, hărățiri și prăpădii, și mai pe sus de toate amărăciunea înfrângerii, nodul înăbușat al sentimentului spluberății unei aspirații mărețe și legitime, amărăciunea temei că atâtea victime scumpe se vor fi stins, atâtea oameni valizi vor fi rămas schiloci pentru tot restul vieții, și atâtea jale și ruină se vor fi versat peste țara noastră în zadar...

Pentru cei rămași aici, dorul de cei plecați, frământarea lipsei de știri despre dănsii, privații de tot felul și mai pe sus de toate imensa durere de a vedea dușmanul biruitor pătrundându-ți în casă cu brutalitate și pâlmuindu-ți înima zdrobită cu surășul său trufăș și batjocoritor, durerea vecină nebuliei de a vedea, fără putință de protestare, cum te umilește la fiecare pas, cum îți țăfeste țara, cum zmulge ultima bucățică de pâne din gura copilului flămând, pentru a se hrăni pe sine și pe ai săi; și iarăși tortura temei că nu cumva tot acest uriaș val de durere să se fi revărsat peste țara ta în zadar...

Doi ani, nu de vis îngrozitor, ci de realitate înfiorătoare. Și iată că au trecut, — și unde să găsim cuvintele de umilire și cucernică mulțumire către Domnul, că durerile noastre n'au fost în zadar?

Țara noastră, doi ani de zile călcată în picioare, iese mîrșită, — neamul nostru, atâtea veacuri robii străinilor, iese întreg și fiecare din noi simțim că amărăciunea durerilor îndurate a adus cu dănsa un spor de conștiință publică, care nu va îngădui dănuirea felului de cărmuire de până ieri.

Cu inima plină de o pioasă recunoștință pentru cei ce și-au pierdut viața, sau o parte a trupului lor în fiorosul război și pentru tovarășii noștri de luptă, dându-ne seama că de darnic răsplătitoare a fost soarta cu noi, să zicem cu înțeleptul: *Binecuvântată să fie nenoroaca care a trecut.*

Al copilarieasa lăuzie a celor ce credeau că țara și neamul nostru ar fi putut realiza fără jertfe fericea de azi și copilarieasa judecată că, dacă această absurdă presupunere s'ar fi putut realiza, ar fi fost spre binele nostru!

Cum, două țări, cu formă de guvernământ medievală, reprezentând în domeniul social ce au fost izotaurii în domeniul biologic, se ridică cu o putere pregătită 50 de ani și în baza doioasei lozinci că *forța trebuie să primeze dreptul*, pleacă să zdrobească lumea sub pummul lor de fier; împotriva lor se ridică o coaliție formidabilă, cu lozica *desrobirii popoarelor* și a recunoșterii dreptului lor de viață proprie; și noi, a căror jumătate de neam zăcea de veacuri sub robie, puteam rămâne nepăsători, așteptând ca întregirea neamului să ne vie pe de-a gata, fără jertfe? Presupunerea pare atât de absurdă, încât te jenezi s'o discuți serios.

Și chiar dacă această absurdă presupunere ar fi fost realizabilă, ea n'ar fi fost de dorit. Binele necăștigat cu jertfe, nu se prețuește, — se disconsideră și se risipește ce o avere moștenită din senin; cel căștigat cu sudoarea frunții și cu trudnică muncă se păstrează și se apără cu grijă.

Și apoi fiorosul război în care ne-am aruncat, nu era numai războiul desrobirii neamului nostru, era războiul întregii omeniri. Purtându-l am slujit nu numai țara și neamul nostru, ci întreaga umanitate; înfruntând și îndurând urgiile lui, ajutând la triumful dreptății pe lume, am căștigat un titlu de nobeț, valabil pe piața morală a întregii omeniri.

Și, — precum ziceam în vremea când splendidă realitate de azi nu era decât un vis, — azi când legitima și nobila aspirație de veacuri a neamului nostru s'a împlinit, — să facem legământ, și jurământ să punem, că noi nu ne vom purta cu străinii încorporați în România mare, așa cum s'au purtat ei cu frații noștri; — jurământ să pu-

nem că nu-i vom ură, nu-i vom nesocoti și nu-i vom prigoni; că, dimpotrivă, ne vom purta cu ei în așa fel, încât să-i facem să înțeleagă toată vinovăția cărmuirii lor trecute, care cultivând religia urei celorlalte neamuri i-a ațâțat la război; și să nu negrețe niciodată lipirea lor la o țară bună, hotărâtă să cultive religia iubirii.

Brătucu-Voinștei.

O ligă ungrească face „istorie“

S'a înființat în Budapesta o *ligă maghiară*, care și-a pus drept țintă apărarea integrității Ungariei vechi și învecitate.

Primul rod al activității legii este o *foaie volantă*, din care, după *Buletinul Hir-lap*, reținem următoarele cunumișii:

Nimic mai ușor — scrie ligă — de cât a dovedit, că români (adecă valahii—az oláhok) n'au locuit pe teritoriul de astăzi în vremea când ungrilor au cucerit țara. Numirile de localități sînt probă învederată (?) că valahii s'au străcurat (!) numai după sosirea ungrilor și sașilor în țară. Valahii au schimonosii numirile satelor ungrești, (Care anume sate?) și au valahizat sub domnia Habsburgilor o mulțime de maghiari. (Țărani incuți și săraci au desnaționalizat pe domnii culți și bogăți maghiari? — asta ar dovedii puterea de viață a țăranelor noastre). De alii fel poporul valah trădește într-o adăncă ignoranță (melységek tudatlanságbán), încât nu i se poate vorbi (!) despre dispunerea de sine a popoarelor, (ci trebuie ținut mai departe în starea de slugă). Poporul valah nici azi nu citește gazete, (adevărat, gazete maghiare nu citește; dar citește românești, doar însuși ministrul ungreșec se îngrijește de foaia «patriotică» *Poporul*).

Foia volantă repetă în sfârșit «cruzimile» dela 1784 și 1848 și 1849 săvârșite de valahii împotriva ungrilor, cari s'au purtat atunci, firește, ca «mieluseii» cei mai nevinovați, n'au chinut și n'au omorât nici un român, Doamne păzește...

Liga maghiară poate să facă mai departe «istorie» de felul acesta.

Lumea străină ție ce se înseamnă stat maghiar, și vede, că nici sub noua firmă, de Republică maghiară, năruvirea nu se schimbă cătuș de puțin, ci ungrimea cu opt milioane soțetește că se poate înstăpâni și mai departe asupra popoarelor nemaghiare în număr de cel puțin 10 milioane.

Pentru orfanii preotului împușcat

La colecta deschisă cu gând de a veni în ajutorul celor șapte orfanii nevătășnici și a văduvei preotului *Ioan Opris*, fost paroh al Cristului și membru al sfatului național român din Turda, a contribuit:

Cornel Popp, paroh în Părău, 12 cor.

Dăruiri se mai primesc la redacția zăriului nostru.

Convocare

In pragul marilor evenimente, cari sunt chemate a pune bazele noului stat roman

Consiliul tehnic central roman
convoca

Congresul tuturor inginerilor si oamenilor de specialitate tehnica

(postii, telegraf, comunicatie, intreprinzatori etc.) romani din Transilvania, Ungaria si Banat

pe ziua de **Luni, 16 Decembrie s.t. la Sibiu.**

Congresul se va incepe la 10 ore inainte de masa in sala «Asociatiunilor». Participantii sunt rugati, intrucat se poate, sa soseasca inca Duminica. Rogam toti romanii sa raspundea aceasta convocare intru inginerii si oamenii de specialitate tehnica, hindca noi nu avem toate adresele.

Rugam participarea tuturor, atsi in congresul acesta se vor pune bazele tuturor actiunilor tehnice.

Pentru Consiliul tehnic central roman:

Enea Grapini. I. Victor Vlad.

Consiliul dirigent roman. Sibiu, strada Csanadiei 4-6

Provocare

Toți funcționarii români cari sânt de present în serviciul ministerului de finanțe respective a oficiilor de finanțe supuse republicii maghiare, sânt invitați, să se anunțe imediat fie în persoană, fie în scris, șeful resorțului de finanțe, roman pentru a fi trecuți în serviciul acestui resort.

Pentru orientare sânt incoșunțiați, că toți anii de serviciu li se vor socoti și li se asigură cel puțin salariul acela, de care au beneficiat până acum.

Sibiu, la 11 Decembrie 1918.

Dr. Aurel Vlad,
șeful resorțului de finanțe.

Avizi

pentru începerea cursurilor la Prima școală ardeleană de stenografie românească în Sibiu

Cu ocazia adunării naționale dela Alba Iulia, unde a fost desemnat un funcționar pentru a stenografa românii, mi s'a cerut din multe părți, să deschid o școală de stenografie românească.

În urmare îmi iau voie a comunica tuturor intelectualiilor noștri, cari înțeleg necesitatea și folosul stenografiei și în special ale stenografiei românești, că voi începe un ciclu complet de prelegeri de stenografie românească la **22 Ianuarie 1919 s.t. n. în Sibiu**, sub egida și sub controlul «Asociațiunii».

Grupând participanții și participantele în grupe după gradul studiilor terminate, intenționez a face instrucția în mod parțial și pentru trei grupe astfel, ca fiecare grupă să fie ocupată în câte două zile pe săptămână și anume dela 3-5 ore p. m.

Instrucția va ține trei luni, cu observarea că participanții, cari din cauze neprevăzute ar fi siliți să întreprindă pregătul sau nu ar fi în stare să corăspundă cerințelor de adevărate ale încheșarea celor trei luni, se vor admite fără taxă deosebită la continuarea instrucției în proximal curs de alte trei luni.

Examenul de încheșare este obligator pentru toți participanții fără deosebire și se va ține sub controlul unui juru de examinare, care va fi chemat să verifice:

- algebra textului de dictat la examen, astfel, ca participanții să le fie absolut necunoscut,
- manuarea sistemului cu o lătuială de 120 silabe la minut, dictate fluent în curs de 20 minute,
- transcrierea imediată a stenogramii scrise de altă mână,
- confrontarea transcrierii cu textul dictat.

Ceice doresc a participa la acest curs, sânt rugați să se anunțe la subsem-

Redactor responsabil Dr. Nicolae Regman

natul cel mai târziu până la 16 Ianuarie s.t. 1919. Taxa este de Cor. 120— pentru fiecare participant, fără deosebire, și trebuie plătită întreaga anticipativ.

Pentru formarea unei garde de stenografi români de încredere, dar și cu considerare la viitorul școlii și al reuniunii noastre de stenografie, ce o proiectăm, condițiile nu pot fi mai ușoare, dar nici mai grele.

La popoarele civilizate și libere stenografia e o armă de cultură națională foarte răspândită și noi în special avem datorită sa cultivăm o stenografie românească bună.

Sibiu, la 6 Decembrie n. 1918.

Vasile Vlaicu m. p.,
fanș sup. de «Banca
Gen. de Asigurare».

Văzută:

Andrei Băresanu m. p.,
prezid. «Asociațiunii».

Știrile zilei

Un prim-ministru despre maghiari. Ministrul prezident che *Kramars* a declarat unul ziarist, că noi-i pare rău ni decum de soareta Ungariei, care a voit să poarte rășol. *Ungaria a opăsat toate nașunile lui rău decât Austria*. Față de săbri s'a purtat miserabil. Maghiarii cerșesă miță astăzi, când le merge rău; și înă sa cămasă surzi, când nașunile prigonițe ramașă miță.

Comite suprem în Torontal. Ministrul de interne sârbesc din Neopanta, Pavlas, a sosit la Bečichercul mare în automobil și a s'adus cu sine numirea advocatului Dr. *Mladu Japanski* de comite suprem în comitatul Torontal. Instelarea s'a făcut la moment.

Congresul de pace și Kulturgylet-ul dela Cluj. O adunare înută Duminică în Budapesta de câțiva unguri și săcui de importanța lui Jancso Benedek și Nagy György — atăta toi — a hotărât nu tocmai cu multă amănunțenie, alte lucruri năzdrăvane, să ceară dela Kulturgylet (numiță Emke) să pregătească lista *stenograf maghiare valahitate* și s'a înainteză conferenței de pace. Așa voiesc, pe semne, mințioții aderenții ai lui Jancso și Nagy să dovedească francezilor puterea de viață a — românilor.

Aceiași aderenți mai cer dela Emke să trimiță la congresul de pace o altă listă — cu numele familiilor maghiare omorâte de români în anii 1848—49. — Nu ne rămâne, decât să răspundem de noi, publicând un registru — cu numele familiilor române omorâte de unguri în anii 1848—49. — un registru care va fi la orice întâmplare mai adevărat decât cel unguresc.

† Mihail Ganea. Despre moartea vrednicului preot ni se scriu următoarele:

Luni, în 2 l. c. s'a stâns din viață preotul *Mihail Ganea* din Veneția de Jos. Liberat după 2 ani de închisoare din temnița din Cluj, părintele Ganea n'a avut fericirea să se bucare multă vreme de idealul pentru care a suferit, căci moartea nemiloasă l'a luat în mijlocul nostru. Vestea aceasta n'a pricinuit o adăncă durere tuturor celor ce l'am cunoscut. Prin moartea acestui păstor pierdem nu numai pe unul din preoții noștri harnici, dar pierdem și un adevărat intelectual dela sat, care cu graul și prin fapte și-a împlinit cu credință chemarea.

Om de inimă, preotul Ganea și-a făcut datoria nu numai între «hoțarele legii», dar pătruns de măreția vremenilor sale care trecem, în toate manifestările sale a fost și «proctul crucea n' frunte», care a făcut și pe alții să se înalțeze de idealul ce azi ne stăpânește deopotrivă.

Turma-i credincioasă, corul ce a cântat cântările funebre, și noi toți cari cu lacrimi și cu durere l'am petrecut la odihna de vecl, dovedesc pe deplin golul ce lăsa în urmă.

Dormi în pace, suflet ales, fie și memorie binecuvântată!

Calculata, în 7 Dec. 1918.
E. Roșală.

Pentru membrii Consiliului național din Ioc. Mân. Sâmbătă 14/14 Decembrie, la orele 5 p. m., s'edintă în cancelaria «Asociațiunii». *Prezidentul Consiliului*.

De ale meseriașilor noștri. În toată pregătirilor, ce se făceau ieri, Vineri, în localitățile Reuniunii meseriașilor sibiieni intru întâmpinarea ostilor românești, măiestrul măcelar di *Ioan Mânzât*, a ființ să-și arete interesul și dragostea nemărgi în fața de Reuniune prin faptul, că a depus la mână prezidențului *Vic. Tordășia* suma de cor. 500— din cari 100 cor. drept taxa de membru fondator pentru sine, 100 cor. pentru soția sa *Maria* n. *Rostjan*, car 300 cor. drept buza la «Legatul Ioan și Maria Mânzât, pentru ajutorarea copiilor din Poplaca (locul natal al dlui Mânzât), aplicați la meserii. Legatul se va atasa la «Fondul Episcopului Nicolae Popea pentru mase învățătorilor meseriași» și va sporii din daruri tel de fel. Drept modestă răsplătă, pentru acest dar prețios, marea adunare a meseriașilor, a distins pe dl Mânzât cu onorul de a fi purtător, în calitate de steag, cu prilejul excursiei Reuniunii la gară, steagul tricolor al Reuniunii, ce are înconjurat de cele trei steaguri, confecționate separat din colore abstrăse (ce simboliza Muntenia), roșie (Moldova) și galbenă (Transilvania). V. T.

Teatre în Sibiu

Cinematograf Orapuli. Piața Hermann. Directora: D-na M. Scholtes.

Zilnic cele mai interesante programe. Sâmbătă și Duminică: Seară detectivă: *Masca de cură*, 4 acte. Începutul la: 6½ ore seara.

Cinematograf Apollo. Strada Schevis. Directora: Dna Emil Toth.

Sâmbătă și Duminică: *Lula*, comedie în 4 acte, Film Phoenix senzational. Începutul la: 6½ ore seara.

Nr. 607/1918 Prot. (282) 3—3

Concurs

Prin abțierea învățătorului Traian Mandocea, devenind vacant postul de învățător la școala profesională or. română din Ighidorfur, școlă conspectivă, protopresbiteratul Agnita, pentru întregirea aceluia se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. 880 cor. salar fundamental, plătit în rate lunare anticipative prin repartiție pe popor, restul se va cere dela P. Ven. Consistor.
2. Cuartir natural în edificiul școlii.
3. Retul de grădina 20 cor.

Învățătorul ales e obligat a instrui elevii școlii de toate zilele și de repeliție, a cerceta cu eciv biserică în Duminică și sărbători și a cânta cu ei la s. liturgh-e. Ceice vor putea forma cor cu tinerețea adultă, vor fi preferenți și deosebit remunerați.

Doritorii de a ocupa acest post să-și așleare rugărele însoțite de documentele cerute de legie în vigoare, glicului protopresbiterat în Agnita în termenul sus indicat și să se prezinte în biserică spre a face cunoștință cu poporul și a-și arată deostoinia în cântări și tipic.

Agnita, la 31 Octomvrie 1918.

Oficiul protopresbiterat or. roman al tractului Agnita, în întelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioachim Muntean,
protopop.

Aviz

Am onoare a recomanda cu toată căldura P. T. Public restaurantul meu de pe promenada Breter, cunoscut sub numele:

„Bretterbierhale“

ca cel mai plăcut loc de convenire al intelectualiilor români. Bucătărie ieftină și de prima clasă, vinuri de soi din ținutul Târnavei de cele mai renumite și curat manipulate; zilnic bere proaspătă de Cluj și în fiecare seară concertează cea dintâi :: :: :: :: :: muzică de țigani din Sibiu. :: :: :: :: ::

Pentru binevoitorul concurs al onoratului public se roagă:

2-6 (282)

Dirn public

(Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta red. nu primelze răspundera)

S'a răspândi, pe aici și prin România, sistematic vestea că eu aș fi scris «Ziua», la «Seara», la alte ziare, gen manofide din București. Pornind din același izvor, sosește trec din oraș în oraș.

Conosc simptomele. Când m'am înalpaot din America, după cînă ani de exil, planau alte vesti, cari hindeau să mă delatueze dela roșii vechi ce l-am avut. Ur-marea a fost că drept răsplătă la tenimier Industrie și a ruinii materiale, n'am fost învrednicit nici măcar de slujba de achisitor al Băncii Generale de Asigurare. Am luat de nou tolașul pribegirii.

Dacă nu cumva «Proletarii» ar avea teamă că pe tenimier țerței și suferenței aș cere o slujbă România-eri, alții delar nu voi sta în calea nimărui.

Nu voi cere și nu voi primi slujbă. Dacă motivul calomniei este însă vechia dușmănie a nepuținoșilor pe cari l-am atins cu vârful condeiului, în să repet următoarea categorică declarație:

Nam scris nici cînd, nici un singur șir, la nici un ziar germanofit. Dacă va dovedi cineva contrarul, cu sancțiune, pe cavântul meu de onoare, mă voi sinucide, în termen de 24 ceasuri, în Piața Clujului.

O fac fără să mă întreb pe cineva de explicație asupra faptului că dacă aș fi fost onorat în țară, în România, cum s'a făcut de m'am închis și Germanii, și Austriacii, și Maghiarii, încât numai acum, la 1 Noemvrie am scăpat din închisori, unde eram candidată la — spânzurătoare.

Cluj, la 5 Decembrie 1918.

V. E. Moldovean — Dramar
publicist.

De vânzare

O cantitate mai mare de cercuri de fier.

Informațiuni la

„ALBINA“,

institut de credit și de economii, Sibiu.

Atelier de pictură

Am onoare a aduce la cunoștința stimaților mei mușterii și Onoratului public roman, că întorcându-mă dela armată mi-am redeschis atelierul de pictură bisericească, pictură de firme, precum și lustruire de mobile și binale.

Lucrez prompt și cu prețuri solide.

Alți se ață rău pentru steaguri naționale.

Semnez cu toată stima:

Nicolae Tălmăceanu, pictor.

Strada Măcelarilor Nr 30, (napoi în curte).

Dejun, prânz și cină

se poate căpăta în pensiunea acum deschisă a lui A. Oleksik, Sibiu Strada Măcelarilor, 7—9. Prețuri moderate și serviciu preventor.